

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 116

гр. Плевен , 08.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в закрито заседание на осми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мариан В. Иванов

като разгледа докладваното от Мариан В. Иванов Частно наказателно дело № 20204400200649 по описа за 2020 година

Днес 08.04.2021г. в гр.Плевен,МАРИАН ИВАНОВ-съдия-докладчик по ЧНД №649/2020г. на ОС-гр.Плевен,след като се запознах с материалите по делото и постъпило предложение на ОП-гр.Плевен, вх.№1840/02.04.2021г., намирам за установено следното:

С решение №127/09.10.2020г. по ЧНД №649/2020г. на ОС-гр.Плевен, е призната и приета за изпълнение присъда на РС-Гьотеборг-Швеция, по отношение на бълг.гражданин М. К. М.-ЕГН *****, с която му е определено общо наказание в размер на 4 години лишаване от свобода.С решението си ОС-Плевен се е произнесъл съобразно чл.12, ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС и приспаднал изтърпяното наказание от М.М. до 24.07.2020г., както и от 24.07.2020г. до влизане в сила на решението.Решението на ОС-Плевен влязло в сила на 23.10.2020г.

М.М. бил екстрадиран от Кралство Швеция и постъпил в затвора–Плевен на 12.02.2021г.

От администрацията на затвора гр.Плевен била отправена молба с изх.№ 636/17.03.2021г. до ОП-Плевен, да се зачете периода на наказанието от 23.10.2020г./след влизане на решението на ОС-Плевен в сила/ до 12.02.2021г., когато препис от влязлото в сила решение по ЧНД №649/2020Г. на ОС-Плевен, е получено в затвора-Плевен.

Във връзка с молбата на администрацията на затвора, прокурора не се произнесъл и направил предложение с искане, ОС-гр.Плевен да се произнесе

със съдебен акт на основание чл.18, ал.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, с който да се приспадне от определеното за изтърпяване наказание на М. К. М. в размер на 4 години, по призната и приета за изпълнение в РБ присъда на РС-Гьотеборг-Швеция, времето от 23.10.2020г. до 12.02.2021г. Доводите на прокурора са, че ОП-Плевен, не е компетентна и е неприложима разпоредбата на чл.417 от НПК, във вр. чл.59 от НК.

Предложението на ОП-Плевен е незаконосъобразно и следва да се остави без разглеждане от ОС-Плевен, по следните съображения:

ОС-Плевен е изпълнил задължението си за произнасяне съобразно цитираната от прокурора разпоредба на чл.12, ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, за приспадане на сроковете на изтърпяното наказание до 24.07.2020г., както и срока след това до влизане на решението в сила, в случая до 23.10.2020г. Тази норма е в специалния закон и се отнася за срокове посочени в съдебния акт на чуждата държава и до влизане на решението на Българския съд в сила. За това е компетентен съда, но при разглеждане на делото и постановяване на решението си, а не при изпълнение на наказанието в РБ, след влизане в сила на решението, с което е признат чуждият съдебен акт.

От тук нататък считам, че довода на прокурора, за некомпетентност да се произнася за зачитане/приспадане на срока на изтърпяното наказание, след влизане в сила на решението на ОС-Плевен-23.10.2020г., е неоснователен.

Признавайки и приемайки за изпълнение на присъдата в РБ, са приложими разпоредбите на НПК на РБ, във връзка с изпълнение на наказанието лишаване от свобода, независимо, че самото признаване от съда е по специалния закон.

Неоснователно е искането за произнасяне от ОС-Плевен, съобразно чл.18, ал.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, тъй като тази разпоредба се отнася до зачитане на „работни дни“ на територията на издаващата държава и то при определени условия.

Неоснователно е и твърдението, че прокуратурата не била предвидена в специалния закон. Напротив, в ал.1 на чл.18 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, изрично е посочено, че след постановяване на съдебния незабавно се изпраща заверено копие от решението на съответната прокуратура за

предприемане на необходимите действия, за изпълнение на наказанието по реда на българското законодателство.

Неоснователен е и довода в искането, за невъзможност да се приложи и параграф 4 ДР от ЗПИИСАННЛСМВЛС.Изрично е записано, че доколкото специалния закон, не съдържа специални правила, се прилагат разпоредбите на НПК.

Настоящия случай, е обвързан със зачитане на срок, по искане на администрацията на затвора Плевен, след влизане на решението на ОС-Плевен, до получаването му в затвора Плевен, период ,в който М.М., явно не е бил на свобода.Той се е намирал в затвора Плевен, във връзка с изпълнение на влязлото в сила решението по ЧНД №649/2020г. на ОС-Плевен.Това е видно и от приложената справка като информация за изпълнение на наказанието лишаване от свобода от М.М..По друг витиеват начин, не следва да се правят тълкувания на закона.

Разпоредбата на чл.417 от НПК, препраща към разпоредбата на чл.59 от НК.Конкретно, приложима е разпоредбата на чл.417 от НПК, във вр. с чл.59, ал.2 от НК, където в предложението последно е посочено, че задържане освен с МНЗПС, е всяко задържане по НПК и по ЗМВР, **“или друг закон, свързано с престъпление, за което лицето е осъдено или било задържано за изпълнение на наказанието“**.Така, че доводите на прокурора за приложимост само на специалния закон, в който това положение не е изрично уредено, са неоснователни и незаконосъобразни.Те не са в интерес както на осъдения, така и на правосъдието.Неправилно и незаконосъобразно,се отмества и прехвърля това да е задължение на съда, признал и приел за изпълнение влязлата в сила присъда на чужд съд.Правилно администрацията на затвора е отправила искането си за зачитане на посочения период до ОП-Плевен.Няма основание ОС-Плевен, след влизане на решението в сила, да се произнася по въпроси на изпълнение на наказанието, свързани с зачитане/приспадане на на практика фактически изтърпяно наказание от М.М., за периода от 23.10.2020г. до 12.02.2021г.Приложими при изпълнение на наказанието са разпоредбите на НПК, а не чл.18, ал.2 ЗПИИСАННЛСМВЛС, по който закон съобразно чл.12, ал.9, ОС-Плевен, вече се е произнесъл.

Това е от компетентност на прокурора, съобразно параграф 4 от ДР на ЗПИИСАННЛСМВЛС, препръщащ към чл.417 НПК, във вр. с чл.59, ал.2, предл.последно от НК или само на основание чл.417 НПК, вр. с чл.59, ал.2, предл. последно НК.

По изложените съображения,

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯМ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предложението на ОП-Плевен, с което се иска ОС-Плевен, на основание чл.18, ал.2 от ЗПИИСА ННЛСМВЛС, от определеното на М. К. М. наказание в размер на 4 години лишаване от свобода, да се приспадне времето през, което е изпълнявано наложеното му с Решението на РС-Гъотеборг наказание, признато и прието за изпълнение в РБ с решение №127/09.10.2020г. по ЧНД №649/2020г. на ОС-гр.Плевен, считано от 23.10.2020г. да 12.02.2021г.

Копие от разпореждането да се изпрати за сведение на затвора –гр.Плевен

Разпореждането не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____